

DAGNINGEN

"DE SKOLA TALA OM
DITT RIKES ÄRA, OCH
DIN MAKT SKOLA DE
FÖRKUNNA."

—PSALTAREN 145:11

FÖRKUNNARE AV KRISTI NÄRVARO
OKTOBER 1955

Eko från generalkonventet

i Bloomington, USA.

Vid ett av Generalkonventets möten i augusti månad i år avgav Broder Russell Pollock en rapport från sina resor i Europa och Bibel-länderna och hans erfarenheter av gemenskapen med bröderna i de olika länderna där. Det gjordes en grammofonupptagning av hans rapport och följande redogörelse är baserad på denna jämte ytterligare uppgifter, som lämnats oss direkt av Broder Pollock.

Vid början av rapporten framförde Broder Pollock hjärtliga brodershälsningar från många enskilda grupper i Italien, Grekland, Tyskland, Schweiz, Danmark, Sverige, Holland, England, Irland, Skottland och Wales. Därefter fortsatte han:

"Det är en underbar förmån att få sammanträffa med bröder i andra länder och att äga denna frihet till gemenskap som vi åtnjuta, inte endast här vid konventet i Bloomington utan från vecka till vecka. Det är inte alla länder som äger dessa förmåner, till exempel Spanien som vi besökte. Den verkliga orsaken till att vi besökte detta land var inte att få träffa några av bröderna där, emedan vi inte visste om några sådana. Men, som Ni vet, Frank och Ernest-programmen når via radion även Spanien, och vi tyckte att det skulle vara intressant att se om tidningarna i Spanien tog in annonser om dessa program. Men vi fick veta att de inte gjorde detta därför att programmet ifråga inte hade Vatikan-stämpel.

Det förvånade mig, att den protestantiska Bibeln räknades som olaglig i Spanien. Åtskilliga partier Biblar, som utsänts av Brittiska Bibel-Sällskapet, hade returnerats påstämplade: "ICKE ÖNSKVÄRDA". De betraktas som protestantisk propaganda, och tänker man närmare på saken så är det ju protestantisk propaganda. Men även distribution av annan religiös litteratur är mycket begränsad. Den nya författningen ger människorna rättighet att tro vad de vill, men den tillåter dem inte att för någon annan tala om vad de tror.

Av alla de länder vi besökte utgjorde Spanien det största beviset på

att "mörker övertäcker jorden och töcken folken" (Jes. 60: 2). Inte desto mindre når Sanningens budskap över och genom denna "mörkridå" via den italienska radion, emedan många människor i Spanien förstår det italienska språket.

ITALIEN.

En av de största överraskningar under hela denna resa mötte mig i Italien. Italiens nya författning ger bröderna tillfälle att mötas i frihet. Broder Comparato berättade för oss om rannsakingen med den broder, som blev arresterad för spridning av litteratur, och om hans frikännande vid förhöret. Det kan måhända intressera er att veta, att under hand åtskilliga protestantiska organisationer skrivit till Dagningens expedition i Neapel och begärt att få veta, var de kan erhålla en avskrift av förhørsprotokollet, som fastställer normen för friheten i Italien.

Det förvånade mig också att finna att det finns två heltidspilgrimer i Italien och likaså ytterligare tre bröder, som använder all sin tid till kolportörtjänsten. Dessutom finns det omkring tio bröder, som under veckosluten utför tillfällig pilgrimstjänst och besöker de olika grupper vilka håller på att bildas i Italien. Jag blev också förvånad över att det fanns femtio sådana grupper i Italien och de som jag besökte, voro klara i Sanningen för vilket vi har orsak att tacka Gud.

Under den månad som jag var där anlände 256 svarsbrev till "Frank och Ernest"-radioutsändningarna. Bröderna där borta välsignas av Herren, och Ni bröder, som har någon del i förkunnandet av Sanningen i Italien, må vara mycket, mycket tacksamma till vår Himmelske Fader för det sätt varpå han välsignar sitt folks strävanden i det landet.

Det synes som om människorna håller på att bryta sig loss från katolicismen och dess slaveri. Åtta millioner av dem hade uteslutits därför att de ansågs vara kommunister emedan de inte hade röstat med en "viss" röstesedel. Broder Baldi sade mig att många av dessa inte voro kommunister alls, men deras sätt att rösta utgjorde en protest mot en organisation. När de sedan hade blivit uteslutna från katolska kyrkan, så visste de inte vart de skulle gå och det är orsaken till att "Frank

och Ernest" kom in. Sanningens budskap har nått många hjärtan där och detta är anledningen till att vi kan lämna en sådan välsignad rapport beträffande Italien.

TYSKLAND.

Sedan har vi Tyskland, som är hemmet för många av edra bröder och systrar och även för många av mina. I Berlin hade vi ett heldagsmöte med 150 bröder som deltagare. Vi kunde berätta för er en intressant historia om varje uppehåll som vi gjort i Tyskland, men vi har inte tid därtill.

Bröderna i Tyskland glädjas i Sanningen. För fem år sedan hade vi förmånen att resa till Tyskland för att säga dem, att de skulle ha en "Dagningens"-tidskrift och i så fall skulle de kunna dra nytta av de amerikanska brödernas offervillighet. Jag kommer alltid att bli tacksam till Herren för att jag haft förmånen äga en del i denna tjänst.

När jag denna gång kom till Tyskland erfor jag att när Dagningen första gången utsändes på tyska språket fanns det 29 betalande prenumeranter, men i dag, fem år senare, finns det omkring 1.000 bröder vilka samarbetar i förkunnandet om Rikets budskap. Mina Bröder, edra offer har burit frukt. Detta borde glädja edra hjärtan.

Innevarande år hade jag förmånen att närvara vid det första General-konventet i Tyskland som harmonierade med Bloomington-konventet i USA. Det var det första General-konvent som blivit hållet i Tyskland på många, många år när programmet var arrangerat för tjänst av bröder, vilka voro klara i Sanningen och ägde god kunskap i den gudomliga tidsålderns grundläggande principer. Jag vill än en gång uttrycka min tacksamhet till vår Himmelske Fader för att vi fick förmånen att delta i detta konvent.

DANMARK.

Jag önskar nämna Danmark, därför att Danmark höll sitt årligen återkommande konvent ungefär samtidigt med vårt konvent här i Bloomington. Vi sände dem våra hälsningar per radio enär vi då var ombord på båten.

BRITTISKA ÖARNA.

Och sedan har vi naturligtvis våra bröder i Storbritannien. Säg inte att dessa är de bröder som talar vårt språk, ty alla bröderna på andra sidan havet talar vårt språk, emedan vårt språk är Moses och Lammets språk. I Irland hade vi två offentliga möten, som båda var välbesökta. Irlands uppskattning av Sanningen växer. Rikets budskap förkunnades. "Frank och Ernest" når till mångas hjärtan även i det landet.

Vi var även i Skottland, i Wales och i England. Vi älskar bröderna där borta mycket. Vi glädjas med dem i deras förmåner vid förkunnandet av Sanningens budskap. En broder som jag mötte där bara för några månader sedan var ett "Jehovas Vittne". Han hade kommit över till Staten New York och gått i skola, och hade sedan rest tillbaka för att tjäna i Britannien. Som han gick i sitt arbete från dörr till dörr, sade folk till honom: "Du låter något liknande som "Frank och Ernest", och han tänkte för sig själv: "vilka är dessa Frank och Ernest?" Efter hand som brodern fortsatte i tjänsten, blev han andligen otillfredsställd. En börda lade sig på hans hjärta och han sade: "Jag ämnar finna ut vilka dessa Frank och Ernest är". Han sökte och fann och besöker nu mötena i London. Och så fortsätter arbetet. Det är inte att undra över att var vi än är, är det mycken glädje i tjänandet. Och vi kan verkligen säga att arbetet är stort och skördemännen få. Vi hade mycken glädje av vårt besök hos våra Brittiska vänner. Jag tänker var enda en bland oss bibelläsare någon gång i vårt liv önskat få besöka Bibelländerna. Genom Herrens ledning hade vi år förmånen att få göra detta besök och vi är ödmjukt tacksamma till vår Himmelske Fader för de erfarenheter som vi åtnjutit.

Vår första kontakt med dessa länder var inte själva Palestina, utan det var Egypten. När vi var i Kairo hörde vi berättas om några utgrävningar, som utfördes av Boston Universitetet och man trodde att dessa utgrävningar hade blottat Egyptens förra huvudstad, d. v. s. den huvudstad som fanns på Josefs tid, när denne var Premiärminister och högste livsmedelschef i det landet. Och så for vi ut till dessa utgrävningar för att bese dem.

Det finns oförgätliga minnen i våra liv från denna resa. Ett av dessa

var, när vi blickade ned i dessa utgrävningar och man utpekade för oss en ofantligt stor, rund sten-silo som var avsedd att vara ett sädesmagasin. Vi upplystes om att detta sädesmagasin var byggt till förvaring av säd för många tusen år sedan. Jag kan endast förklara våra intryck genom att säga, att när vi så stod och betraktade ett av de sädesmagasin, som Josef lät bygga, så gick det fullkomligt runt i vårt minne, då vi återkallade det som vi lärt oss från Bibeln om Josefs historia, de sju feta och de sju magra åren, Josefs bröder och så byggandet av denna ofantligt stora sädes-silo för att under de feta åren lagra säd till att föda människorna under de magra åren.

Jag vet inte, om Josef faktiskt såg detta särskilda sädesmagasin fyllt med gyllene vetekorn. Men jag vet att det blev byggt på Guds instruktioner till Josef genom tolkning av en dröm, som Josef gjorde genom Guds kraft, och att de händelser, som sedan följde, var orsaken till att denna silo blev byggd. Och så stod vi nu här och betraktade detta samt tänkte på alla olika sätt varpå Herren leder människans öde.

Inte långt därefter var vi i Sikem, och Ni kanske kommer ihåg att Sikem är den plats, dit Jakob sände sin son Josef för att höra hur det stod till med hans bröder. Dessa hade emellertid gått vidare till Dotan, och det var från den platsen som de på avstånd fick se Josef, varvid de sade till varandra: "Se, där kommer drömmaren som drömde att våra elva kärvar bugade sig för hans kärve —välän, låtom oss nu dräpa honom", men senare sålde de honom i stället till midjanitiska köpmän, vilka i sin tur sålde Josef till slaveri i Egypten (1 Mos. 37: 2—36).

Ni minns kanske även att Josef blev genom Guds ledning, upphöjd till den höga ställning, som satte honom i stånd till att bygga förutnämnda sädesmagasin, varigenom människorna — även Josefs bröder — kunde få föda under hungersnöden.

Allt detta återkallades livligt för vårt minne.

I PALESTINA.

Bröder, det var en stor nåd att få vandra i de delar av landet, där vi visste att Herrens profeter hade vandrat, där Herren Jesus hade förkunnat sin lära, där Apostlarna och Herrens lärjungar arbetat och lagt

grunden till Evangelium om Riket. Jag bilade på vägen till Emmaus. Vi tog den gamla vägen, — den slingrande vägen från Jerusalem rakt emot Emmaus. När vi så for fram på den vägen, kunde vi inte låta bli att tänka på Kleopas och den andre lärjungen, vilkas hjärtan blev "brinnande" i dem, när de hörde Mästaren tala om alla profetiorna, från Moses och alla profeterna, som talade om Kristus och hur han måste lida och dö.

Vi hämtade vatten från Jakobs brunn. Ni vet att det finns massor av platser i Bibelns länder som icke är äkta, och man har ibland känslan av att de icke är äkta. Men så å andra sidan finns det platser var-est man tänker, javisst, det kunde ha hänt här och det må ha hänt någon annanstans. Det finns inga verkligt säkra bevis för att en viss händelse skulle ha inträffat eller inte inträffat på precis den angivna platsen. Dock finns det somliga platser som är absolut äkta och i sådana fall fylldes ens inre av känslor, som ord inte kan uttala.

Jakobs brunn är en sådan plats. Jag satte mig ned vid kanten av brunnen, inte långt ifrån den plats, där Jesus samtalande med den samaritiska kvinnan. Vi var dock inte nöjda med det utan vi hämtade också vatten från brunnen, som är omkring 32 meter djup och omsorgsfullt murad och vi drucko vatten från samma brunn ur vilken den samaritiska kvinnan gav åt vår Herre Jesus att dricka.

Vi besökte staden Betlehem. Det är en vacker stad och en ren stad, vilket måhända beror på pengarna, som turisterna lämnar åt staden, ty det är inte alla städer i Mellersta Östern som kan betecknas såsom rena. Man kan stå i Betlehem och se ut över fälten — herdarnas fält. De har fortfarande får och getter på dessa fält. Där vi stodo och såg ut över fälten, så behövdes det inte stor fantasi för att vi nästan skulle se änglarna och höra deras sång: "Ära vare Gud i höjden". Och vi kunde nästan höra ängeln som förkunnade,

"Se, jag bådare eder stor glädje, som skall vederfaras allt folket, ty i dag är eder född Frälsaren, som är Kristus, Herren, i Davids stad" (Luk. 2: 10—11).

Och efter att ha gått en liten bit därifrån kan man se ut över "Boas-fälten" och om man gör så, då minns man vad man läst om Rut och Noomi och särskilt citatet ur Ruts bok 1: 16:

"Sök inte intala mig att övergiva dig och vända tillbaka ifrån dig".

Och så kom vi till Nasaret. Nasaret är inte någon ren stad. Den är mycket smutsig. Den är i många avseenden en besvikelse. Man tänker på skriftstället i Joh. 1: 46 och på Natanaels fråga:

"Kan något gott komma från Nasaret?"

Vi vet från profetiorna att Herren Gud sagt oss, att Kristus skulle komma i kontakt med sådana förhållanden som rådde i den primitiva staden Nasaret. Jag hade svårt att föreställa mig Jesus lekande på gatorna som en liten pojke. Jag såg några pojkytingar där, men jag kunde inte tänka mig Jesus där, ehuru vi veta att han växte upp där och fått lära sig många värdefulla ting på den platsen.

Vi kom också till Jordan. Jesus kom dit när han var omkring trettio år gammal. Vi såg klart en del av floden Jordan från den plats i Galileen, där den börjar, och till Döda Havet, där den slutar. Vi var imponerade av Jordan, emedan vi visste, att vår Mästare hade blivit döpt där. Vi förstod att vi inte visste den verkliga platsen där han blev döpt, men vi kände detta inte betydde någonting.

Jag gick ned i floden Jordan. Jag visste att det fanns hundrade av er och era bröder på andra platser, vilka bad för oss under denna vår resa, och under det att jag stod kvar i Jordan, så *bad jag för er*. Jag bad för er och för mig själv, och jag tackade Gud för att vi visste något om vår Herres och Frälsares, Jesu Kristi dop, och att vi haft nåden och förmånen att deltaga i det dopet, ty säger Paulus i Rom. 6: 3—4:

"alla vi som hava blivit döpta till Kristus Jesus, vi hava blivit döpta till hans död... på det att, såsom Kristus vart uppväckt från de döda genom Faderns härlighet, så skola ock vi vandra i ett nytt leverne".

Och jag bad att vi måtte få en djupare kunskap om vad det verkliga dopet till Jesus Kristus innerst inne betyder.

Vi kom även till Galileiska Havet eller Genesarets sjö där många platser var av intresse för oss. Vi var i Kapernaum, och några av ut-

grävningarna där har bringat i dagen en stor kvarnsten. Där fanns Galileiska Havet och där fanns kvarnstenen och vi kunde inte låta bli att tänka på Jesu ord i Matt. 18: 16:

"Men vilken som förför en enda av dessa små, som tro på mig, honom är det bättre, att en kvarnsten hänges vid hans hals och han sänkes ned i havets djup".

Jag tror att vi såg platsen, där Jesus bespisade 4.000 män utom kvinnor och barn (Matt. 15: 38), åtminstone var det en plats som var mycket lämplig för utspisning. Inte långt därifrån fanns en stor vattenkälla, vars vatten flödade nedför en trevlig sluttning till sjön. Om jag skulle ha arrangerat en utflykt med utspisning för 4.000 människor, så kunde jag inte ha valt någon bättre plats, ty här kunde folket sitta vid stranden och bekvämt utspisas med bröd och fisk.

Jag måste berätta för er att jag försökte gå på Genesarets sjö, men jag hade inte tillräckligt stark tro till det.

Men jag bad till Herren Gud. Som Ni vet är det särskilt en händelse, som man minns om Genesarets sjö och det är stormen, som uppkom på havet" men stillades av Mästarens ord till havet: "Tyst, var stilla".

Jag vadade ut i vattnet och jag satte mig på en sten och jag bad till Gud för er och för alla Guds barn att vi må bliva i stånd att kalla på Herren, när stormarna i våra liv hotar att bliva oss övermäktiga och att vi då må få tro att han är mäktig att säga: "Tyst, var stilla" (Mark. 4: 35—41).

Liksom Jesus då kunde stilla den svåra stormen för hans lärjungar, så kan han också i dag lugna och stilla våra livs stormar och vi får höra hans kära stämma: "Varför ären I så rädda? Hur kommer det sig, att I icke haven tro?"

Jag bad där att vi alltid måtte äga tro till att inse att Herren Jesus är i stånd till att giva en frid, som världen inte kan giva, och att världen inte kan taga denna frid ifrån oss.

"Frid efterlämnar jag åt eder, min frid giver jag eder, icke giver jag eder såsom världen giver. Edert hjärta vare icke oroligt, ej heller försagt" (Joh. 14: 27).

Vi kom också till Oljeberget. För en bibelforskare är många, många

minnen knutna till Oljeberget. När man står på Oljeberget och blickar ned över bäcken Kidron och uppåt den andra sidan, så ser man hela staden Jerusalem. Man ser platsen där Templet fordom var beläget och murarna som i dag omgiver Jerusalem. När man står där och betraktar dalen och staden, så är det blott *en* bibeltext som kommer i minnet, och utan att ha varit där kan du för ditt inre öga tydligt se platsen., varifrån Mästaren sade:

"Jerusalem, Jerusalem, du som dräper profeterna och stenar dem som äro sända till dig! Huru ofta har jag icke velat församla dina barn, liksom hönan församlar sina kycklingar under sina vingar! Men I haven icke velat. Se, edert hus skall komma att stå övergivet och öde" (Matt. 23: 37—38).

Man kommer också ihåg att Mästaren satt på Oljeberget när hans lärjungar

"trädde fram till honom, medan de voro allena, och sade: Säg oss, när detta skall ske och vad som bliver tecknet till din tillkommelse och tidens ände" (Matt. 24: 3).

På Oljeberget ser man träd, som fackmän påstår vara över 2000 år gamla, och man tänker sig att vår Frälsare vandrade just bland dessa gamla olivträd.

Sedan såg vi Getsemane örtagård och även där bad vi, emedan vi visste att varenda en av Guds barn vid någon tid i sitt liv måste få pröva på erfarenheter från Getsemane. Du har antingen redan haft dem, eller du kanske har dem nu eller du kanske kommer att få dem, därför bad jag att vi — när vi få genomgå sådana erfarenheter som sätter vår tro på prov — vi då må bliva i stånd att säga såsom vår Mästare: "SKE DIN VILJA".

Mina bröder, min bön var att vi måtte bliva i stånd att lära denna läxa av livets erfarenheter, av de svåra och bittra erfarenheterna, av de krävande och nedslående erfarenheterna från vårt Getsemane.

Jag är säker på att det kommer tider i våra liv, när vi tvingas att säga: "Herre, om det är möjligt, så tag denna kalk ifrån mig". Men låt oss då även kunna säga: "Dock icke som jag vill utan som du vill". Ja, besöket i Getsemane blev ett oförgätligt minne från vår resa.

Vi såg även platsen där Pilatus tvådde sina händer och sade: "E'cce homo" — "Se människan" (Joh. 19: 5). Omskrivande kan det betyda: "Det finns ingen jude som är hans like".

Skulle du korsfästa honom? Vi försökte följa hans väg från denna plats upp till Golgata. Jag vet inte i vad mån vi lyckades precis därmed. Man kan inte gå till Golgata med annat än med ett tungt hjärta. Du kommer ihåg att det var på Golgata som vår Frälsare avslutade sin förberedande verksamhet på jorden, den verksamhet som betyder så mycket för oss, den verksamhet som betyder så mycket för det judiska folket, även om de inte ännu förstår det — såsom vår Herre Jesus sagt: "Det är fullkomnat".

Låt oss tacka Gud för att allt det vi hoppas på rörande såväl Israel som för alla släkten på jorden skall förverkligas, och det genom Kristi död och uppståndelse.

DET OFFENTLIGA MÖTET I JERUSALEM.

Jag önskar tala om för er att vi haft ett offentligt möte i Jerusalem, som vi hade annonserat två gånger i tidningen Jerusalems Post, den enda engelskspråkiga tidningen i Jerusalem. Den har en upplaga på omkring 10.000. Ämnet för det mötet var: "Israel i Profetian". Mötet hölls i KFUM:s byggnad. För att vi skulle vara säkra på att få en samlingslokal för mötet ifråga, fann vi det vara nödvändigt att ordna denna angelägenhet per telefon, före vår avresa från Amerika. Arrangemanget utföll väl och det var en god och bra lokal.

Omkring femtio personer deltog i mötet. Tjugofem av deltagarna voro judar och tjugofem voro missionärer och hedniska turister. Budskapet om Riket blev predikat. Vid slutet av mötet kom några av de närvarande fram och jag talade med dem samt erhöll namn och adress på några bland dem, både judar och hedningar. Några av dessa är nu prenumeranter på den amerikanska Dagningen, och annan litteratur har sänts till alla de intresserade bland dem.

Jag fann vid detta möte att den förhärdelse, som endels har träffat Israel (Rom. 11: 25) till dess hedningarnas fullhet har ingått och som kom över den judiska nationen för nitton århundraden sedan, dock

ännu inte har blivit avlägsnad. Men, som vi veta, det har under hela tidsåldern och så även nu funnits en här och en där som är i stånd att se. Kanske en eller flera sådana har deltagit i Jerusalem-mötet. Det var på något sätt en glädje för mig att förkunna Rikets budskap och att för de närvarande både judar och hedningar peka på hurusom alla Bibelns löften om Riket berör Israeliterna och även alla släkten på jorden, och att alla dessa löften kommer att uppfyllas genom Messias som är Jesus Kristus, vår Herre.

Detta var anledningen till att detta offentliga möte hölls, och jag tror att det var det första i sitt slag som hållits i Jerusalem sedan broder Russell's dagar. Ödmjuk och tacksam tackade jag Gud för denna nåd och förmån. För mig synes det ovanligt lämpligt att dessa församlade skulle få höra talas om det så länge väntade Riket, vilket i sanning kommer att upprättas genom Jesus Kristus.

Aposteln Paulus skriver i 1 Kor. 1: 23 följande:

"vi åter predika en korsfäst Kristus, en som för judarna är en stötesten och för hedningarna en dårskap."

Paulus utförde genom sin verksamhet det uppdrag, som Mästaren gav till sina lärjungar (Apg. 1: 8):

"Men när den helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft och bliva mina vittnen både i Jerusalem och i hela Judéen och Samarien och sedan intill jordens ända."

För mig har detta uppdrag inte ändrats. På tal om "tidsålderns ände", så sade Jesus att evangelium om Riket skulle predikas för alla folk i hela världen till ett vittnesbörd. Israel tillhör nu ett av de folken, därför var det en glädje för mig att få, på detta enkla sätt, predika Evangelium om Riket i Jerusalem.

Jag hoppas att både judar och hedningar, när deras besökelsedag kommer, då kommer ihåg något av det som de hörde vid mötet i Jerusalem samt kommer att förhålliga Herren Gud för den kärleksfulla anordning, som han har gjort för dem.

(Översättning av Broder Einar).

Studier i Skriften 1909 – 1953.

Bibeln är Guds budskap till människorna. I Gamla Testamentets 39 och Nya Testamentets 27 böcker skildras bland annat människosläktets historia från den första människans skapelse och fall till människosläktets återupprättelse under en 1000-årig regering. Då denna historia omfattar — enl. den Gudomliga tidsåldersplanen — 7000 år torde man utan risk för felslut kunna utgå ifrån, att Bibelns 66 böcker endast innehåller uppgifter och upplysningar, som äro på något sätt nödvändiga för att Guds plan beträffande människosläktet skall kunna förstås.

I detta sammanhang synes det vara på sin plats att erinra om att i vissa väsentliga stycken Bibelns uppgifter icke har kunnat tolkas, förrän de i Bibeln åsyftade händelserna verkligen inträffat och då icke förrän åtskilliga år efter det att de inträffat. Exempel härpå är uppgifterna angående de 70 veckorna, sju tider och tre och en halv tider dvs de 490, 2520 och 1260 åren.

Med hänsyn till bl. a. den långa tidsrymd, som Bibeln omspanner, måste den helt naturligt vara koncentrerad och kortfattad; det är då märkligt, att den innehåller så många måttuppgifter vid sidan om uppgifter om olika personers livslängd och dylikt. Exempel härpå är 2:a Mosebok, kap. 25, 26, 27, 28, 36, 37, 38, som innehåller måttuppgifter om Tabernaklet i öknen, 1:a Konungaboken, kap. 6, 7 och 2:a Krönikeboken, kap. 3 och följ., som innehåller uppgifter om Salomos tempel samt Hesekiel, kap. 40, 41, 42, 43, 45, 46, 47, 48, som innehåller uppgifter om Hesekiels tempelsyn. Ingen objektivt tänkande kristen kan väl ha någon annan uppfattning än att dessa mått- och siferuppgifter är lämnade med viss avsikt?

Det är med hänsyn till det anförda naturligt, att varmt bibeltrogna människor med iver studerat de olika måttuppgifterna i Bibeln. Till dessa har framlidne Hugo Karlén hört. Under mer än 40 år studerade

han Bibeln bl. a. med syfte att försöka lösa måttens gåtor. Bibeln var alltid grundvalen för hans forskning. Den ledde honom till att studera måtten i såväl Tabernaklet, Salomos och Hesekiels tempel som Stora Pyramiden vid Gize. För dessa studier hade redan Russell och bröderna Edgar m. fl. lagt en grund; Karlén fortsatte i linje med redan vunna resultat.

När Karlén framlade sina resultat, utgick han ifrån att åhörarna resp. läsarna voro väl insatta i Guds plan såsom denna framlagts av Russell. Speciellt avseende fäste han vid den Gudomliga tidsåldersplanen; han ägnade åtskillig tid åt att kontrollera denna bl. a. vad gäller längderna av domare- och konungaperioderna. Den väsentligaste slutsatsen av detta arbete är att Russells kronologi är riktig.

Emedan Karlén förutsatte relativ stor kunskap hos sina åhörare resp. läsare och då han i stor utsträckning sysslade med siffror och beräkningar, har han ofta blivit ansedd som svårförståelig. Att han ofta meddelade sina resultat i koncentrerade uppsatser eller i ritningar med för den fåkunnige ofta knapphändiga upplysningar har kanske styrkt en sådan uppfattning. Skall därför — i enlighet med en önskan uttryckt av denna tidnings redaktör — Karléns studieresultat framläggas för en större läsekrets, fordrar de i åtskilliga fall förklaringar och ingående redogörelser för att de skola förstås och kunna kontrolleras.

Är då de resultat, som framkommit vid Karléns långa, ingående studier riktiga? Ett svar på denna fråga skall icke lämnas här. Det tillkommer var och en som tager del av resultaten att avgöra, om de kan anses riktiga eller ej. Icke någon forskare torde ha rätt i alla avseenden; det är mänskligt att göra fel. Det gäller att pröva allt och behålla det bästa! Det är händelseutvecklingen i världen, som blir avgörande för vad som är rätt eller fel i tolkningarna av Bibelns uppgifter om människosläktets historia.

Det är först och främst Bibelns kronologi — den Gudomliga tidsåldersplanen — som utgör nyckeln vid studierna av såväl Tabernaklet, templet, som den Stora Pyramiden. Via den och måttuppgifterna erhållas samband som talar om för forskaren, att han är på rätt väg och uppmuntrar honom att fortsätta. Man förstummas inför Guds allvis-

het, när man finner, att den plan för människoslåktets frälsning, som meddelats i Bibeln, även — symboliskt tolkad — framställs och bekräftas genom de siffror och mått, som finns i denna i sanning underbara bok. Det är givet, att en forskare måste närma sig en sådan väldig uppgift som studiet av Bibeln — särskilt då ett sådant studium som här berörs — med den största ödmjukhet, objektivitet och uthållighet. Tillfälliga motgångar och kanske felaktigt dragna slutsatser får icke avskräcka från ett fortsatt studium av Guds ord och en objektiv prövning av resultaten.

En presentation av Karléns forskningsresultat bör kanske helst ske så, att man först påvisar de funna sambanden mellan ex. kronologin och måtten eller kanske ännu hellre mellan Jesu liv såsom det framställts å ena sidan i Bibeln och å andra sidan i ovannämnda byggnader. Ämnet är omfattande och tiden, då tro successivt kommer att övergå i åskådning synes av händelseutvecklingen i världen vara nära. Det torde därför mer än någonsin gälla att vaka. Detta gör man bland annat genom att studera skrifterna. Studera skrifterna — på ett förnuftigt sätt — de bär vittnesbörd om mig, säger Jesus. Joh. 5: 39 (eng. övers.).

A. K.

FRÅN REDAKTIONEN.

Det är med stor glädje jag kan lämna Dagningens läsare det meddelandet, att samarbete inletts med den grupp Sanningens vänner i Stockholm som utövar direkta bibeltolkningar samt fortsätter att genom studiet av "den stora pyramiden" finna stöd för Bibelns frälsningsplan. Under omkring 40 år stod denna grupp under ledning av Broder Hugo Karlén, som ägnade huvuddelen av sin tid åt en fortsättning av Bröderna Edgars och Charles T. Russells studier. Byrådirektör Anders Karlén, som är son till framlidne Hugo Karlén och som nu är gruppens ledare, kommer att skriva artiklar i Dagningen varvid han bygger på faderns arbete. Han kommer också att posthumt publicera en del av

faderns uppsatser och göra en del sammandrag av dennes studier. Det är meningen, att dessa artiklar skall ingå i varje nummer av Dagningen under rubriken "Studier i Skriften 1909—1953".

Vi hälsar vår nye medarbetare i Dagningen hjärtligt välkommen och vilja nedbedja Guds välsignelse över arbetet.

Ännu en glädjande nyhet kan meddelas Dagningens läsare, nämligen att Presidenten för "The Institute of Pyramidology", Dr. Adam Rutherford från England, planerar att besöka Sverige i slutet av innevarande oktober månad. Han ämnar besöka Stockholm m. fl. platser i vårt land och tala över ämnet: "Den stora Pyramiden, dess andliga värde i det kristna livet och dess underbara uppenbarelser angående den nära framtiden".

Obs. Dr. A. Rutherford är icke släkt med den Rutherford som efterträdde C. T. Russell i Amerika.

DAGNINGEN har nu fått ett postgirokonto. *Numret är 8703* och anbefalles varmt i vännernas åtanke. Må Herrens välsignelse vila över detta, så att det kan få tjäna som offeraltare — lovet's offer. Ps. 50: 14.

Radiobudskapet — dialogen Frank and Ernest — kan avlyssnas via Luxemburg-radion på mellanväg 208 m. varje måndagskväll kl. 23.15—23.30. En broder, bosatt i Stockholm, har meddelat att han med en Kungsradioapparat, modell 1955, 14 rörs och en utomhusantenn om 25 m. kan ta in utsändningen ifråga. Det har blivit till stor välsignelse för honom att lyssna till budskapet från "Frank and Ernest", säger han, varför han brukar taga upp utsändningen på band och sedan spela upp talet för vänner och bekanta. För dem som ha möjlighet därtill kan Mästarens uppmaning i Luk. 10: 37 gälla: "*Gå även du och gör sammaledes*".

Rättelse. I Dagningens senaste nummer (dubbelnumret) har uppstått ett fel å sidan 44 (sista sidan, längst ned). Det talas där om den stora nödens tid, "som skall föregå Kristi andra ankomst och närvaro". Den riktiga tolkningen är: "som skall föregå den nya nådehushållningen".

Till sist ett sorgebudskap. Vår käre broder G. E. Sandblom i Göteborg, välkänd för de flesta av Sanningens vänner, initiativtagare till Dagningen m. m. råkade bliva överkörd av en bil den 16/9, när han skulle gående passera över en gatukorsning i Gbg. Det blev ett svårartat lårbensbrott och en lång sjukhusvistelse som följd. Må vi alla bedja till vår Himmelske Fader att han må hålla sina välsignande händer över vår broder, där han ligger avsidestagen och snart återföra honom till vår krets och till den verksamhet, som han under många år offrat och verkat för. Må vi även innesluta hans hustru, Hanna, och hugsvala henne och barnen under prøvotiden.

Red.

Viktigt meddelande.

Just som detta nummer av Dagningen håller på att gå i press meddelas det att broder Dr. Adam Rutherford besöker Göteborg söndagen den 30 oktober 1955.

Med anledning därav anordnar Göteborgsförsamlingen ett möte till vilket alla Sanningens vänner och Dagningens läsare härmed inbjudes att deltaga uti.

Dr. A. Rutherford kommer att tala om "Den stora pyramiden och dess andliga värde samt dess underbara uppenbarelse angående den nära framtiden". Föredraget tolkas till svenska av broder Emil Andersson.

Det är att hoppas att så många som möjligt av sanningens vänner, i synnerhet de som äro bosatta i södra Sverige, vill taga tillfället i akt till att samlas och deltaga i detta, som vi vilja hoppas, uppbyggliga möte.

Lokal: Magasinsgatan 23, Göteborg. Mötestid: söndag den 30 okt. 1955 kl. 16.

Närmare upplysningar erhållas av broder:

Emil Andersson. Box 198, *Härryda*.

Red.